

Noemi Jínková

Daň císaři. Dramatická exegeze

Oponentský posudek

Vypracoval: Jiří Mrázek

Práce má celkem 51 stran a je opatřena všemi náležitostmi. Zabývá se perikopou Mt 22,15-22 s přihlédnutím k paralele Mk 12,13-17. Autorka sama svůj přístup charakterizuje jako kombinaci standardní historicko-kritické metody a dramatizace. Tato dramatizace má sloužit k vizualizaci textu a rozpoznat, popřípadě zvýraznit detaily, které bychom jinak mohli přehlédnout. Nejde jí jenom o dramatizaci dialogů, ale také o „kulisy“ a „rekvizity“. Tak například, hledá-li analogicky k minci, která má obraz a nápis císaře, co patří Bohu, nezůstává jen u člověka, k Božímu obrazu stvořeného, ale upozorňuje také na to, že zbožný Žid nese na sobě i nápis (na čele i ruce), komu patří.

První část je poměrně zdařilým zasazením perikopy do dobového kontextu – vysvětlením reálií, politické situace, charakteristikou farizeů i helénismu. Všechno arcsi v „dramatizační“ terminologii („O hře“, „autor“, „první diváci“, „scénická poznámka“...). Následuje rozbor textu, v podstatě jako divadelní jednoaktovky, a konečně rozbor tradiční – „historicko-kritický“. Nutno dodat, že i ten - ač zřejmě není zamýšlen jako hlavní přínos - je udělán kvalitně a dobře. Nakonec přichází kapitoly „Interpretace“ a Závěr“, které nejsou jen nuntým dodatkem, ale skutečně vyhodnocením toho, co bylo na předcházejících stránkách získáno exegeticky. Autorka konstatuje, že na rozdíl od většinového mínění došla k závěru, že Ježíš se pro placení daní nevyslovil, nýbrž otázku vlastně odmítl.

Hodnocení:

Autorka předložila kvalitní práci. Zejména s ohledem na to, že jde o práci bakalářskou, jeví se mi spíše nadstandardní. Tradiční exegetické postupy jsou zvládnuty dobře a práce prozrazuje, že je autorka zná a umí jich používat. Ony dramatické inovace, s nimiž experimentuje, ji vskutku přivádějí k zajímavým výsledkům a zvýrazňují zajímavé detaily, důležité i pro celkové hodnocení. Nejsem si zcela jist, zda by se k nim nedalo dojít i bez „dramatizace“ – ale to není argument proti ní. Dramatizační terminologie může být pro teologa, uvyklého tradičním

termínům, místy matoucí, ale jen do té míry, že ho udržuje ve střehu a nedovoluje polevit v pozornosti při četbě.

Navrhuji hodnocení v rozmezí B-C, podle obhajoby.

V Rokytnici 14. srpna 2015